

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 66. Friderici III. Imperatoris obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

ad purpuram evehere meditaretur, be- Sæcul. XV.
neficia in Galliis, ceteris vero duobus A.C. 1493.
eiusdem filiis ditiones in eodem regno
donare velit. Attamen Pontifex hæc
oblata vago responso elusit, declarans,
se, quamvis quodammmodo huic bello an-
sam dedisset, neutri parti adhæsurum;
sperabat autem ampliora a Ferdinando,
quam Gallus obtulisset, accepturum. Id
ipsum etiam Neapolitano Regi permole-
stum acciderat, quod insuperhabita pro-
missorum amplitudine necdum de Pon-
tificis auxilio securus esse posset.

§. LXVI.

Friderici III. Imperatoris obitus.

Hoc anno supra millesimum quadringen- Nautler
tesimo nonagesimo tertio die septima chron. vol. 3.
Septembbris Fridericus III. Imperator Lin- gen. 50. p.
cii in Austria vivis ereptus est, post- 506. Michov. l 4.
quam septuaginta octo annos vixisset, & 57. Bonfin. dec.
quinquaginta tres, quatuorque menses 3.
regnasset; eidem, cum altero crure no-
xiuum carcinoma enasceretur, ne latius
ferperet, crus abscissum fuit, ast dolori
succumbens paulopost exspiravit; cuius
corpus Viennam in Austria translatum
in sepulchro Cæsarum repositum est.

Hic Princeps vix imperii habendas
moderari cæperat, cum factiones in suis

M m 2 regnis

Sæcul. XV. regnis suscitatas dissipare omnibus virtus
A C. 1493. bus adlaboraret, ea tamen usus moderatione,

ut quamvis vim armis repellere cogeretur, duntaxat eos, qui ceteris magis seditioni erant; castigaret, adeo enim pacis studiosus, tamque sollicita dissimulatione obtegebatur offensiones, quas ei nonnunquam Pontifices intulerant, ut Itali illum mortuam animam in corpore vivo circumferre conviciarentur. Nationis Germanicæ concordata communi cum Legatis Apostolicis consensu erexit, Bullamque auream confirmavit, utque litium frequentiam tolleret, quam in administranda justitia jus Romanum invenerat, codicem *de Feudis* in lucem emisit. Ceterum, quamvis ipse pacis amansimus esset, nullo tamen unquam tempore Germania intestinis, ac exteris bellis crudelius dilacerata fuit, quam sub ejus imperio. Id ei vitio vertunt Historici, quod nimium avarus esset, nosque haud obscura tenacitatis suæ specimina, ubi de illo sermo occurrebat, non dissimulavimus. Verbo, Princeps erat politica regendi prudentia omnibus numeris absolutissimus, sed nequaquam bellicosus, ingenio quidem potens, sed manu infirmus. Haud dubie Hungariæ ac Bohemiæ regna Austriacæ stirpi inserta permanissent, si Fridericus heroica consilia pari facilitate exequi, qua concipere valueret.

Uxo-

(*) Uxorem habuit Eleonoram Eduar- Sæcul. XV.
di Lusitaniæ Regis filiam, ex qua tres A.C. 1492.
filios, filiasque binas suscepserat. Ho-
rum primus Christophorus nomine adhuc
infans vivis eruptus est.

§. LXVII.

Maximilianus Imperii Successor.

Secundo genitus Cæsaris Filius erat Ma-
ximilianus, qui Patri suo in imperio
successerat. Is tertium quoque habebat
fratrem, nomine Joannem, qui in tene-
ra ætate decessit. Inter Filias prima erat
Helena, quæ itidem adhuc infans fatis
functa est, altera nomine Cunegundis
Alberto sapienti Bavariæ Duci nupsit,
quo mortuo sacræ familiæ institutum pro-
fessa est. Friderico decedente Maximi-
lianus trigesimum quintum ætatis annum
agebat, jam aliquot abhinc annis Roma-
norum Rex creatus. Hic, cum nun-
cium accepisset de ingenti clade, quam
Christianis ex Bernardini de Francipanis
culpa Turcæ intulerant, ad vindican-
dam Religionis jacturam cum exercitu
suo confestim neglecta propriæ necessita-

M m 3 tis.

(*) Ad confutandas hasce calumnias glo-
riosissimo Imperatori iniquissime impactas suffi-
cit vel obiter omnium pene Historicorum an-
nales evolvere. Vid. Hist. Germ. Burch. Struvii.